

בש"פ 2968/21 - נאסר אלעמרני, נעמן אלחויטי, המלאן אלעמרני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2968/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העוררים: 1. נאסר אלעמרני
2. נעמן אלחויטי
3. המלאן אלעמרני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) בבע"ח 26112-10-20 מיום 5.4.2021

תאריך הישיבה: ב' בסיון התשפ"א (13.5.2021)

בשם העורר 1: עו"ד אהרון רוזה

בשם העורר 2: עו"ד אורי דייגי

בשם העורר 3: עו"ד ניל סיימון

בשם המשיבה: עו"ד עינת גדעוני

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) על החלטת

עמוד 1

בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) בבקשת העוררים לקבל חומרי חקירה.

1. נגד העוררים הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם רצח בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט. כעולה מכתב האישום, ביום 28.3.2020 התגלע עימות קולני בין ניבין אלעמרני (להלן: המנוחה או ניבין) לבין אביה (העורר 3), אחיה (העורר 2) ואחינה (העורר 1). הרקע לעימות היה ככל הנראה רצונה של המנוחה לחזור לקשר זוגי עם גרושה (להלן: הגרוש). עובר לאירוע זה, גמלה בליבם של העוררים החלטה להמית את המנוחה ולשם כך הצטייד העורר 2 בסכין באורך כ-30 ס"מ. העורר 2 התיישב על המנוחה עת שכבה על משטח בטון בכניסה למבנה שבו מתגוררת אמה (להלן: האם) ודקר אותה מספר דקירות בפלג גופה העליון. בזמן זה, בעט העורר 1 במנוחה בכל חלקי גופה. המנוחה ניסתה לחלץ עצמה והחלה לזחול לעבר אמה שישבה על כיסא גלגלים בפתח הבית. האם ניסתה להתקרב אל המנוחה והעורר 3 ניגש אליה הכה אותה והרחיקה מהמנוחה תוך שאיים עליה כי אם לא תחדל מצעקותיה "יהרוג אותה ביחד עם הבת שלה". העוררים 1-2 תפסו את המנוחה, החזירו אותה ארצה, ובעוד העורר 1 בעט בה, שיסף העורר 2 את גרונה. בשלב מסוים במהלך האירוע, שמעה חנאן אבו רכבה - המטפלת של האם (להלן: חנאן) - את הצעקות ונעמדה בפתח המבנה. אשתו של העורר 2 ניגשה אליה ואיימה עליה כי אם תצלה או תספר על שאירע יפגעו בה כפי שפגעו במנוחה. העוררים 1-2 הכניסו את המנוחה לתא המטען של רכבו של העורר 2, ונפטרו מגופת המנוחה ומהסכין במקום שאינו ידוע למשיבה. העורר 3, שנותר במתחם, שטף את דמה של המנוחה ממשטח הבטון. כעבור זמן מה, משוכחו העוררים שלא הצליחו לנקות את משטח הבטון מדמה של המנוחה, יצקו שכבה נוספת על מנת להסתיר את הדם. כמו כן, לאחר שנפטרו העוררים 1-2 מגופת המנוחה, ניגשו אל חנאן ונטלו ממנה את מכשיר הפלאפון הנייד שלה, שברו אותו, השליכו אותו לפח ואיימו עליה פן תספר על אודות מה שקרה. בנוסף, בימים שלאחר מכן, איים העורר 2 על אחיו (להלן: האח), שנודע לו על מעשי העוררים, בכך שאם יתלונן במשטרה הוא ישחט אותו.

2. העוררים הגישו בקשה לעיון בחומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק, במסגרתה התבקשו חומרים ב-4 "ראשים". בכל הנוגע לחנאן, התבקשו חומרים שנוגעים לקשריה עם משטרת ישראל והפרקליטות; פלט התלונות שלה; רישומה הפלילי לרבות תיקים ממתינים לבירור דין (להלן: תיקי מב"ד); חומר החקירה בתיקים בהם התלוננה נגד בעלה ואחיו; וחומר ממשד הפנים שקשור למעמדה של חנאן. בכל הנוגע למנוחה, התבקשו רישומה הפלילי ותיקי מב"ד; פלט תלונות שלה; חומרי החקירה בתלונה שהגישה אשתו של העורר 2 נגדה; כל חומר בקשר לקשריה עם משטרת ישראל ועם השב"כ. בכל הנוגע לגרוש, התבקש העתק המרשם הפלילי שלו ותיקי מב"ד. לבסוף, התבקשו גם דיסק עם פריקת הטלפון של המנוח; כל החומר שקשור להפקת תמונות ממערכת "עין הנץ" בתיק דנן; כל מידע מודיעיני או הערכה שנאסף בתיק בקשר להיעלמותה של המנוחה; ומחקר תקשורת של האח לטלפון שפורט בבקשה.

3. בהחלטה מיום 5.4.2021 דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) את הבקשה. בית המשפט עיין ברישום הפלילי ובפלט התלונות של חנאן, של המנוחה ושל הגרוש, ברישום פלילי בתיק מסוים של גרושה של חנאן וכן מסמך ממנהלת התיאום והקישור שעניינו הארכת שהיית חנאן בישראל. נקבע כי נימוקי המשיבה והיכרות המותב עם התשתית הראייתית שעומדת לחובת העוררים מוליכים לדחיית הבקשה. צוין כי בית המשפט לא אמור להביא בחשבון "אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין" וכי בית המשפט לא יתיר מסע דיג בלתי ממוקד אחר חומר שאולי - מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה - יסייע לעוררים.

4. מכאן הערר שלפניי, שבו משיגים העוררים על החלטת בית המשפט המחוזי. העוררים מציינים כי חלק מהרכיבים בבקשתם המקורית "נפתרו", אך הם עומדים על הבקשה בשלושת ראשיה הראשונים: אשר לחומרים המבוקשים בעניין חנאן, העוררים טוענים כי כתב האישום מתבסס בעיקר על עדותה, ומשכך יש חשיבות לחומרים

המבוקשים לצורך הערכת מהימנותה, בפרט בכל הנוגע לטובות הנאה שניתנו לה לכאורה בתמורה לעדותה. אשר למנוחה, כנטען יש בחומרים המבוקשים כדי "לשפוך אור" על אינטרס של המנוחה להיעלם למשפחתה או לרשויות אכיפת החוק, או על אינטרס של אדם אחר לפוגע בה. לבסוף, בכל הנוגע לגרוש, כנטען מדובר במי שהשתחרר מהכלא ימים ספורים לפני היעלמותה של המנוחה ולכן מדובר בחשוד פוטנציאלי.

5. בדיון שלפני טענה באת כוח המשיבה כי החומרים המבוקשים מתבססים על ספקולציה לא מבוססת, וכי התיק דן מבוסס על מסכת ראייתית מוצקה. החומרים שהתבקשו, כך נטען, אינם חומרי חקירה ואינם בתיק. בכל הנוגע לחנאן ומעמדה, ציינה המשיבה כי לא ניתן לה דבר לצורך העדות בתיק, וזאת להוציא מקרה אחד שבו חוקרת נתנה לה 500 ש"ח בתקופת הרמדאן ומתוך "רחמים". מעבר לכך מדובר בעדה מאוימת שהייתה במקלט וניתנו לה רק צרכים חיוניים. אשר לתלונות שהגישה נגד הגרוש שלה ואחיו, נטען כי בעקבות תלונות אלו הורשעו השניים. אשר למנוחה, נטען כי טענות העוררים ספקולטיביות והן נסתרות בחומר הראיות ואין ביסוס לבקשה לקבל את החומרים בעניינה.

המשיבה העבירה לעיוני את פלט התלונות של חנאן, את הרישום הפלילי בעניינה, גזרי דין של גרושה ואחיו ואת רישומה הפלילי ופלט התלונות של המנוחה. לאחר הדיון הוריתי כי המשיבה תגיש לעיוני חומרים משלימים וביום 19.5.2021 הגישה המשיבה את הרישום הפלילי של הגרוש, הכרעת דין שניתנה בעניינו וחומרים מחקירת התלונה שהגישה אשת העורר 2 נגד המנוחה. יוער כבר עתה, כי כעולה מהחומרים – למנוחה, לחנאן ולגרוש אין תיקי מב"ד.

דיון

6. לאחר שעיינתי בערר והאזנתי לטענות הצדדים בדיון שלפניי, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות. כעולה מהאמור לעיל, החומרים שמבוקשים בגדרי הערר שלפניי מצומצמים מאלה שהתבקשו בבית המשפט המחוזי ונוגעים לעניינה של חנאן, לעניינה של המנוחה ולעניינו של הגרוש. כידוע, השאלה אם יש לראות בחומר מסוים משום חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק מוכרעת על פי מבחן הרלוונטיות. בגדר מבחן זה, בוחן בית המשפט את "טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש" (בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 203, 206 (2004); בש"פ 268/21 דרור נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (24.1.2021) (להלן: עניין דרור); יצחק עמית חסיונות ואינטרסים מוגנים: הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי 217-227 (2021) (להלן: עמית, חסיונות ואינטרסים מוגנים)). חלק מהחומרים המבוקשים בהליך דן נוגעים לרישום פלילי, לתיקי מב"ד ולתלונות קודמות – וכפי שנקבע בפסיקה, הזכות לעיון בחומרי חקירה עשויה להשתרע גם על חומרים מעין אלה (בש"פ 7233/18 בכיראת נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.10.2018) (להלן: עניין בכיראת); בש"פ 2463/17 עבדאללה נ' מדינת ישראל (3.4.2017); בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי, פסקאות 8-11 (15.8.2013) (להלן: עניין שימשילשווילי)). בעניינם של חומרים אלה, הרלוונטיות והתועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם תבחן אל מול עוצמת הפגיעה האפשרית באינטרסים המוגנים של מי שהמידע נמסר אודותיו (ראו, למשל, בש"פ 1016/21 סעדי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.3.2021); עניין בכיראת, פסקה 5; עמית, חסיונות ואינטרסים מוגנים, בעמ' 224-225, 811-828).

כן אעיר כי שאלה היא אם בנוגע לחלק מהחומרים שהתבקשו המסלול המתאים לבקשם הוא במסגרת בקשה

לפי סעיף 108 לחוק, או אז ניתן היה (בין היתר) לאפשר זכות טיעון למי שעלול להיפגע מחשיפת המידע המבוקש (השוו לעניין בכיראת, פסקה 4). עם זאת, בשים לב לתוצאה שאליה הגעתי, ולכך שהמשיבה לא התנגדה לדיון לפי סעיף 74 לחוק, לא מצאתי להרחיב בעניין זה.

7. בכל הנוגע לחנאן, טוענים העוררים כאמור כי עדותה ניצבת במרכז הפרשה, וכי בחומרים המבוקשים יש כדי להעיד על מהימנותה, כמו גם על אינטרסים שונים שעומדים, כנטען, מאחורי עדותה. תחילה, בכל הנוגע לקשריה של חנאן עם המשטרה ועם הפרקליטות, כמו גם חומר שנוגע למעמדה בישראל, המדינה ציינה כי מדובר בעדה מאוימת והמשטרה הגנה עליה ככזו. במסגרת זאת כנטען קיבלה רק טיפולים הכרחיים, וזאת למעט מקרה חד פעמי שבו חוקרת נתנה לה 500 ש"ח בתקופת הרמדאן. אשר למעמדה הנוכחי – אין בידי המדינה דבר נוסף מעבר להארכה האחרונה של מעמדה בארץ שהוגשה לעיון בית המשפט. בהקשר זה לא מצאתי שדברי העוררים מלמדים שקיים חומר נוסף שצריך להימצא בידי המשיבה. בשים לב לחזקת התקינות המינהלית שעומדת לטובת גורמי החקירה והתביעה – שלא נסתרה במקרה דנן – אין מקום לקבל את הערר במישור זה (עניין דרור, פסקה 13; בש"פ 5187/19 דולינסקי' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.8.2019)). אשר לרישום הפלילי ולפלט התלונות של חנאן, כמו גם לחומרים שנוגעים לתלונותיה נגד גרושה ואחיו – הובאו לעיוני הרישום הפלילי, פלט התלונות ושתי הרשעות: של הגרוש ושל אחיו. כאמור, העוררים סברו כי חומרים אלה ילמדו על מהימנותה של חנאן שכן "על פי הידוע להגנה, [חנאן – ע' פ'] הגישה מספר תלונות בעבר שייתכן וחלקן היו תלונות שווא" וכן ככל שקיים מידע על עבירות פליליות שיחזקו טענות אלו. לא מצאתי כי בחומרים האמורים יש כדי לתמוך בטענות העוררים, וזאת באיזון עם זכויותיה של חנאן, ובשים לב לכך שגרושה של חנאן ואחיו הורשעו בשני תיקים שונים בעקבות תלונות שהגישה.

8. אשר לחומרים הקשורים למנוחה, מבקשים העוררים את רישומה הפלילי ואת פלט התלונות שלה, חומרים שנוגעים לקשריה עם משטרת ישראל או השב"כ וכן את חומר החקירה בתלונה שהגישה אשתו של העורר 2 נגד המנוחה. לטענת העוררים, חומרים אלה עשויים להצביע על כיוונים אחרים שיסבירו את היעלמותה של המנוחה. עיינתי בחומרים ומצאתי כי טענותיהם של העוררים בהקשר זה הן ספקולטיביות, וכי אין לחומרים רלוונטיות שמצדיקה את גילויים. זאת ועוד, בכל הנוגע לחומר החקירה בתלונה שהגישה אשתו של העורר 2 נגד המנוחה, נראה כי אין מניעה שהיא עצמה תבקש את החומרים האמורים מהמשטרה או שהעוררים יבקשו להביאה לעדות (וראו את האמור בהקשר זה בסעיף 7 לתגובת לבקשה לחומרי חקירה). אשר לטענת העוררים בדבר קשרים של המנוחה עם השב"כ או המשטרה, טענה המשיבה כי מדובר בטענה בעלמא, שאין לה כל ביסוס ממשי, למעט אמירה של אחותו של העורר 2 – שמבוססת על שמועה. לא מצאתי כי בחומרים שלפניי או בטענות העוררים יש כדי לסתור את דברי המשיבה בהקשר זה, וזאת גם בהינתן דברים שאמרה אשתו של העורר 2 בהודעה במסגרת התלונה שהגישה נגד המנוחה.

9. בכל הנוגע לגרוש, מבקשים העוררים העתק מן המרשם הפלילי ותיקי מב"ד שלו, וזאת מאחר שמדובר, כנטען, בחשוד פוטנציאלי בהיעלמותה של המנוחה. לאחר שעיינתי בחומרים שוכנעתי שגם אלה לא רלוונטיים דיים על מנת להעבירם לעוררים, באיזון עם הפגיעה בפרטיות הגרוש.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ג בסיון התשפ"א (24.5.2021).

ש ו פ ט
